31999D0234

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA
(1999. március 17.)
a 3286/94/EK tanácsi rendelet rendelkezései értelmében a brazil nem automatikus behozatali engedélyezési rendszerről és annak működéséről

(az értesítés a C(1999) 607. számú dokumentummal történt)

(1999/234/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a 356/95/EK rendelettel [1] módosított, a nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló [2], 1994. december 22-i 3286/94/EK tanácsi rendeletre és különösen annak 13. és 14. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

A. ELJÁRÁS

(1) 1998. január 12-én a Bizottsághoz a 3286/94/EK tanácsi rendelet (továbbiakban: rendelet) 4. cikke értelmében panasz érkezett. A panaszt a Febeltex (Fédération belge du textile – Belga Textilszövetség) nyújtotta be.

(2) A panaszos állítása szerint a brazil nem automatikus behozatali engedélyezés és különösen annak kötelező fizetési határidőkkel és kötelező minimálárak érvényesítésével történő végrehajtása a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó megállapodás (továbbiakban: WTO-megállapodás) több rendelkezésével és mellékletével összeegyeztethetetlen. Ennek alapján a panaszos felkérte a Bizottságot, hogy az tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy meggyőzze Brazíliát ezen intézkedések hatályon kívül helyezéséről.

(3) A panasz elegendő meggyőző bizonyítékot tartalmazott ahhoz, hogy igazolja egy közösségi vizsgálati eljárásnak a rendelet 8. cikke értelmében történő kezdeményezését. Következésképpen az eljárást 1998. február 27-én [3] megindították.

(4) A vizsgálati eljárás kezdeményezését követően a Bizottság mélyreható jogi és tényfeltáró vizsgálatot folytatott le a textiltermékekre alkalmazott brazil behozatali engedélyezési rendszer vonatkozásában. E vizsgálat megállapításai alapján a Bizottság az alábbi következtetésekre jutott.

B. A KERESKEDELEM AKADÁLYOZTATÁSÁNAK FENNÁLLÁSA TEKINTETÉBEN TETT MEGÁLLAPÍTÁSOK

(5) A vizsgálat megállapította, hogy a brazil rendszer a behozatali engedélyezési eljárásokról szóló WTO-megállapodás 3. cikkének (1) bekezdése szerinti engedélyezési rendszer, ezért eleget kell tennie e megállapodásnak, valamint a GATT 1994 által megállapított szabályoknak.

(6) A nem automatikus behozatali engedélyezési rendszerre alkalmazandó brazil jogszabályok a következőket foglalják magukban:

– *Decreto* 660 (létrehozta a *Sistema Integrado de Comércio Exterior* – t, továbbiakban : Siscomex) 1992. szeptember 25,

– *Portaria Interministerial* 291 (a behozatali műveleteknek a Siscomex segítségével történő feldolgozásáról) (Pénzügyminisztérium/Ipari és Kereskedelmi Minisztérium) 1996. december 12,

– *Portaria Secex* 21 (a behozatali műveletek – az árszabályozást is beleértve – Siscomex segítségével történő megvalósítása) 1996. december 12, valamint

– a nem automatikus behozatali engedélyezés alá tartozó áruknak az 1997. december 17-i *Comunicado Decex* 37 által egységes szerkezetbe foglalt felsorolását tartalmazó *Comunicados Decex*.

A brazil rendszer azonban igen könnyen változtatható: új termékeket is fel lehet venni arra a listára, amelynek vonatkozásában az Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztérium egyszerű határozatával nem automatikus behozatali engedélyt ír elő.

[1] HL L 41., 1995.2.23., 3. o.
[2] HL L 349., 1994.12.31., 71. o.
[3] Brazília által a textiltermékek kereskedelme területén folytatott kereskedelmi gyakorlat tekintetében a 3286/94/EK tanácsi rendelet (HL C 63., 1998.2.27., 2. o.) szerinti kereskedelmi akadályokra vonatkozó vizsgálati eljárás megindításáról szóló értesítés.

(7) A brazil engedélyezési rendszer a Siscomex elnevezésű számítógépes eszköz segítségével működik. A Közösségből származó textiltermékek importjára vonatkozó behozatali engedélyek kiadása és a kötelező minimálárak, illetve a kötelező fizetési határidők között közvetlen kapcsolat áll fenn. Amennyiben valamely importnyilatkozat adatai nincsenek összhangban a brazil hatóságok által a Siscomexben előírt és az abban foglalt adatokkal, akkor a behozatali engedély iránti kérelem feldolgozása nem történik meg, és az importőrt felkérik arra, hogy forduljon az Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztérium (Decex) Külkereskedelmi Osztályának helyi irodájához.

(8) A rendszert bevezető brazil jogszabályok semmilyen utalást nem tartalmaznak arra, hogy mely intézkedések végrehajtására szolgál ezen eljárás. A Bizottság szervezeti egységei megállapították a brazil behozatali engedélyezési rendszer ügyvitelében a kötelező fizetési határidőkre és behozatali minimálárakra vonatkozóan használt belső közigazgatási szabályok, illetve iránymutatások meglétét. E szabályokat nem tették közzé. Következésképpen a kormányok és a kereskedők nem ismerkedhetnek meg velük. Ezen kívül nincs lehetőség e nem hivatalos rendeletek elleni jogorvoslatra.

(9) Amennyiben a Siscomex a fizetési határidőkre és a minimálárakra vonatkozó követelményeknek nem megfelelő behozatali engedélyre irányuló kérelmeket nem dolgozza fel, az importőr kérelmének vonatkozásában semmilyen hivatalos határozat nem születik. A kérelem határozatlan időre függőben marad.

(10) A brazil rendszer nem szolgálja semmilyen, a GATT-tal összhangban lévő intézkedés végrehajtását, egyedüli feladata a behozatali eljárások kereskedelempolitikai eszközként történő alkalmazása és igazgatása a Brazíliába irányuló textiltermékek behozatalának korlátozása céljából. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy e rendszer lehetővé teszi a brazil hatóságok számára, hogy a saját megítélésük szerint és önkényes módon döntsenek nem hivatalos és nyilvánosságra nem hozott indokok alapján a behozatali engedélyek kiadásának megtagadásáról. Az engedélyek kibocsátásának feltételeként kötelező fizetései határidők és minimálárak érvényesítésével Brazília jelentősen korlátozta egyes, a Közösségből származó textiltermékek behozatalát, és a közösségi termelőket számos lehetséges üzletféltől fosztotta meg.

(11) Brazília a vonatkozó jogszabályok egy részét még mindig nem jelentette be (*Comunicado Decex* 37, 1997. december 17); a többi jogszabályt is csak több mint egy éves késedelemmel jelentették be, és akkor is csak azt követően, hogy a Bizottság a rendelet értelmében e vizsgálatot kezdeményezte, ezenkívül e bejelentésből néhány alapvető információ kimaradt (például: az engedélyezési eljárások hatálya alá tartozó termékek jegyzéke).

(12) Ilyen körülmények között a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a panaszos állításai megalapozottak, valamint hogy a brazil gyakorlat a rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében akadályozza a kereskedelmet, mivel ellentmond a következő rendelkezéseknek:

– a GATT X. cikkének (1) bekezdése és XI. cikkének (1) bekezdése,

– a behozatali engedélyezési eljárásokról szóló WTO-megállapodás 1. cikkének (3) bekezdése, 3. cikkének (2) bekezdése, 3. cikke (5) bekezdésének f) pontja, valamint 5. cikke.

(13) Ennek ellenére a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a fenti jogalapokra történő hivatkozás nem zárja ki a WTO-megállapodás és a mellékletként hozzácsatolt megállapodások olyan más vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazását, amelyek a WTO előtt használt eljárásokban alkalmazhatóak lehetnének.

C. A KERESKEDELEMRE KEDVEZŐTLEN HATÁSOKRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPÍTÁSOK

(14) A Bizottság vizsgálata rávilágított a közösségi termelők által exportált, komoly versenyképességgel rendelkező termékek számára a brazil piacban rejlő hatalmas lehetőségekre. A megkérdőjelezett gyakorlat kereskedelemre nézve kedvezőtlen hatásaira vonatkozó fő megállapítások azt jelzik, hogy a brazil nem automatikus behozatali engedélyezési rendszer jelentős korlátokat támaszt több közösségi textiltermék brazil piacra történő bejutásában.

(15) A vizsgálat a Kombinált Nómenklatúra 50-63. árucsoportja alá tartozó termékekre terjedt ki, és megállapította, hogy a brazil rendszer hatása az egyes termékcsoportok vonatkozásában változó. Általában véve elmondható, hogy a brazil piacban rejlő hatalmas lehetőségek ellenére a Brazíliába irányuló közösségi textilkivitelben 1996–1997-ben nem történt jelentős változás, különösen ha összehasonlítjuk a többi hasonló dél-amerikai piacon tapasztaltakkal.

(16) A nem automatikus behozatali engedélyezési rendszer bevezetése, és annak kötelező fizetési határidők és meghatározott minimálár érvényesítésével történő megvalósítása nevezetesen már 1997-ben (és néhány esetben 1996-ban) csökkenést eredményezett az Európai Unióból származó egyes textiltermékek Brazíliába irányuló kivitelében, mint például a matrachuzat (KN-kód: 5516 23 10; 5210 49 00), a szövött keskenyáru (KN-kód: 5806 32 10), az ágynemű (és kapcsolódó termékek) (KN-kód: 6302 32 90), a kötött függönyanyag szintetikus szálból (KN-kód: 6002 43 11), a szabadidős ruházat műszálból (pl. lyocell, elasztán) (KN-kód: 5516 13 00).

(17) A megkérdőjelezett brazil gyakorlat egyes textiltermékek esetében jelentős veszteségeket okozott a közösségi exportőrök versenyképessége tekintetében a brazil piacon. A versenyképesség elvesztése különösen drasztikus volt az olyan szektorokban, mint például a matrachuzat, a függönyanyag vagy a szövött keskenyáru, amelyekre minimális behozatali árak vonatkoznak.

(18) A vitatott intézkedések bevezetése sok esetben jelentős veszteséget eredményezett a brazil ügyfelek számában és fontosságában, illetve a beérkezett és visszaigazolt megrendelések számában és fontosságában.

(19) A minimálárakra vonatkozó követelmény a Brazíliába bevihető termékpalettában is jelentős szűkülést eredményezett. Másként megfogalmazva: azon termékek, amelyek exportára a kötelező minimálárral összevetve túl alacsony, nem exportálhatóak, mivel a magasabb áron nem lennének versenyképesek. Eléggé jellemzően ez gyakran az olyan alacsony árú termékekkel kapcsolatosan áll fenn, amelyek esetében erős a belföldi verseny. Ennek megfelelően a brazil importőr a brazil terméket vásárolja meg, amelyek a kötelező minimálárak hiányában drágábbak lennének a megfelelő közösségi textiltermékeknél.

(20) A közösségi textiltermék-gyártókra/exportőrökre gyakorolt másik hátrányos kereskedelmi hatás, hogy változtatniuk kell a műszaki előíráson vagy a termék összetételén. Erre a változtatásra azért van szükség, hogy az előírt minimálárnak megfeleljenek. Néhány esetben a termék műszaki előírásának megváltoztatása az egyetlen mód arra, hogy olyan terméket állítsanak elő, amely ára megfelel az előírt minimumnak, és egyúttal gazdaságos is. E tekintetben a Bizottság szervezeti egysége számára példákat hoztak fel, például a matrachuzat esetében a termékben lévő pamut, rayon, poliészter stb. százalékos arányát módosítani kellett, pl. új nyersanyag felhasználásával (mint pl. a rayon) vagy olyan új nyersanyag felhasználásával, amely eltérő négyzetméterenkénti súlyt eredményez (pl. polipropilén).

(21) A brazil nem automatikus behozatali engedélyezési rendszernek kereskedelempolitikai eszközként a kereskedelmi forgalom ellenőrzésére történő felhasználása néhány textilágazatban a piaci feltételek teljes megváltozását eredményezte, ami néhány esetben a brazil piacnak a közösségi textilexportőrök felé történő szinte teljes lezárulásához vezetett. Például a brazil hatóságok által az 5516 23 10 KN-kód alá tartozó Jacquard-szövet matrachuzat behozatalára kivetett 20 USD/kg minimálár több mint a kétszerese e termék normál eladási árának (azaz 8-11 USD/kg). Ez az áremelés e lakástextília közösségi exportőrei számára versenyképesség tekintetében jelentős veszteséget okozott a brazil piacon.

(22) Ezért a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy a fent említett hatások valóban megvalósítják a rendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerinti kereskedelemre gyakorolt hátrányos hatást.

D. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE

(23) Az elmúlt néhány évben az európai exportőrök és termelők három panaszt nyújtottak be a különböző termékek (acéllemez, textiláruk és szorbit) közösségi kivitelére nézve hátrányos kihatással bíró brazil gyakorlat ellen. Ezen intézkedések láthatóan bizonyos érzékeny ágazatokra irányulnak, nem átlátható módon, és igen rugalmas döntéshozatali folyamattal. Emiatt a Közösség számára kiemelkedő fontosságú, hogy a brazil rendszer vonatkozásában minden részletre kiterjedő módon járjon el.

(24) Ezen túl kiemelkedő fontosságú a Közösség számára, hogy a WTO-partnerek teljes mértékben eleget tegyenek azon kötelezettségeiknek, amelyek mellett a Közösség is elkötelezte magát. Egy többoldalú kereskedelmi rendszer jó működéséhez alapvető fontosságú valamennyi, a WTO-val összeférhetetlen gyakorlat következetes kezelése.

(25) A Febeltex eset tekintetében, figyelembe véve a textiliparnak – mint egésznek – a Közösség számára való fontosságát, és tekintve, hogy biztosítani kell a közösségi textiltermékek harmadik országok piacára történő bejutását, a Közösségnek a behozatali engedélyezési eljárásokról szóló megállapodás, a GATT 1994, valamint a vitarendezéséről szóló WTO egyetértési megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek értelmében azonnal meg kell kérdőjeleznie a brazil nem automatikus engedélyezési rendszert.

E. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS SZÜKSÉGES INTÉZKEDÉSEK

(26) Az ügy megvitatása és a békés megoldás elérése céljából tárgyalások folytak és levélváltás történt az illetékes brazil hatóságokkal, azonban a brazil hatóságok nem tettek javaslatot a megoldásra.

(27) Ilyen körülmények között úgy tűnik, hogy a Közösség érdekeinek védelmében meg kell indítani a WTO vitarendezési eljárást,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

(1) A brazil nem automatikus engedélyezési rendszer, a kötelező minimálár és a kötelező fizetési határidő nincsenek összhangban az országnak a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Marrakesh-i Egyezmény szerinti kötelezettségeivel, és a 3286/94/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében megvalósítják a „kereskedelmi akadályt".

(2) A kereskedelmi akadályt okozó tényezők kiküszöbölése céljából a Közösség a vitarendezéséről szóló WTO egyetértési megállapodás és más vonatkozó WTO-rendelkezések értelmében eljárást indít Brazília ellen.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 1999. március 17-én.

a Bizottság részéről

Leon BRITTAN

alelnök